

МОЛОДІЖНИЙ КОМУНІСТАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ.

Рік видання VI
№ 74 (581)

Неділя, 17 червня 1962 р.

Ціна 2 коп.

Від'їзд радянської партійно-урядової делегації в Румунську Народну Республіку

На запрошення Центрального Комітету Румунської робітничої партії, Державної Ради і Ради Міністрів Румунської Народної Республіки 15 червня в Москві в Бухарест виїхала з візитом дружба радянська партійно-урядова делегація на чолі з Першим секретарем Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу, Головою Ради Міністрів СРСР товаришем М. С. Хрущовим.

На Київському вокзалі чолі з Першим секретарем Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу, Головою Ради Міністрів СРСР товаришем М. С. Хрущовим і його супутників проводжали керівники Комуністичної партії і радянського уряду, численні представники трудящих Москви.

З В Е Р Н Е Н Н Я

Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу і Ради Міністрів СРСР

ДО КОЛГОСПНИКІВ І КОЛГОСПНИЦЬ, РОБІТНИКІВ І РОБІТНИЦЬ РАДГОСПІВ, КЕРІВНИКІВ КОЛГОСПІВ І РАДГОСПІВ, ВЧЕНИХ І СПЕЦІАЛІСТІВ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА, ПРАЦІВНИКІВ ВИРОБНИЧИХ КОЛГОСПНО-РАДГОСПНИХ УПРАВЛІНЬ, ДО ПАРТІЙНИХ І КОМСОМОЛЬСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ, ДО КОМУНІСТІВ І КОМСОМОЛЬЦІВ КОЛГОСПІВ І РАДГОСПІВ, ДО ВСІХ ТРУДІВНИКІВ СЕЛА

Дорогі товариші!

Центральний Комітет Комуністичної партії Радянського Союзу і Рада Міністрів СРСР недавно прийняли рішення про підвищення закупочних цін на м'ясо і тваринне масло. Цей важливий захід здійснено в інтересах швидкого збільшення виробництва сільськогосподарських продуктів. Партія і уряд були впевнені, що робітничий клас, колгоспне селянство, радянська інтелігенція зрозуміють всю необхідність цього рішення і схвалить його. Так і зробили трудящі нашої країни. Схваливши рішення Центрального Комітету КПРС і Ради Міністрів СРСР, радянські люди висловили надію, що колгоспники і робітники радгоспів, спираючись на підтримку народу, зможуть повніше використати свої можливості і різко збільшити виробництво м'яса і молока, що дасть змогу забезпечити повне задоволення потреб населення в цих продуктах.

Підвищення закупочних цін на м'ясо великої рогатої худоби, свиней, овець і птицю в середньому на 35 процентів дасть колгоспам додаткову прибавку до їх прибутків більш як один мільярд карбованців у нових грошах або понад 10 мільярдів карбованців у старих грошах. Це, дорогі товариші, велика підтримка колгоспному ладові. Щоб краще уявити собі значення цієї цифри, можна нагадати, що в 1953 році прибутки колгоспів від усіх галузей сільського господарства становили менш як 50 мільярдів карбованців. А тепер тільки від підвищення закупочних цін на м'ясо колгоспи одержать понад 10 мільярдів карбованців.

Центральний Комітет КПРС і Рада Міністрів СРСР вважають необхідним підкреслити, що підвищення закупочних цін на м'ясо і масло це лише частина тієї матеріальної допомоги, яку подають колгоспам і радгоспам.

Трудівники радянського села добре знають, що розвиток сільського господарства перебуває під неослабною увагою всієї партії і радянського народу. Крім зростання певних асигнувань по бюджету, колгоспи одержують значні додаткові кошти за рахунок зниження цін на машини та інші товари виробничого призначення.

У минулому році було знижено ціни на сільськогосподарські машини, запасні частини, паливе і встановлено пільги по прибутковому податку. Це дає колгоспам в розрахунку на рік економію 900 мільйонів карбованців. На початку цього року Радянський уряд прийняв рішення про зниження цін для колгоспів на будівельні матеріали, метал і металовироби, що дає їм економію 250 мільйонів карбованців на рік. Крім того, радгоспи одержали додаткові асигнування на капітальне будівництво для тваринництва в розмірі 210 мільйонів карбованців. Отже, за рахунок зниження цін на вказані матеріали і додаткових асигнувань на потреби тваринництва сільське господарство одержує понад кошти, намічені планом, 1 мільярд 360 мільйонів карбованців (13 мільярдів 600 мільйонів карбованців у старих грошах).

В умовах, коли наша країна здійснює гігантську програму комуністичного будівництва, зміцнює оборону, нелегко було знайти для сільського господарства додатково мільярди карбованців. Але наша держава, партія, наш народ знайшли можливість вишукати ці кошти. Робітники, службовці, радянська інтелігенція пішли на те, щоб виділити частину грошей навіть з свого сімейного бюджету і збільшити допомогу сільському господарству, забезпечити кращі умови для будівництва і механізації ферм, створення міцної кормової бази, підвищення матеріальної зацікавленості працівників тваринництва в результатах своєї праці, що кінцем кінець сприятиме швидкому зростанню виробництва м'яса, молока та інших сільськогосподарських продуктів. Допомога, яку подають держава, весь наш народ сільському господарству, вагома, відчутна, і вона повинна дати реальні плоди.

Але було б глибокою помилкою вважати, що тепер, коли підвищено закупочні ціни на м'ясо, знижено ціни на машини, паливе, запасні частини, тваринництво зразу ж стане рентабельним і справи без особливих зусиль круто підуть вгору. Треба прямо сказати, що серед працівників сільського господарства є немало людей, які зростаючи економіки колгоспів, збільшення виробництва продуктів зв'язують тільки з закупочними цінами. Звичайно, рівень закупочних цін відіграє чималу роль у матеріальному стимулюванні виробництва. Але поклатися надії тільки на високі закупочні ціни, значить забути про інші вирішальні фактори виробництва, втратити перспективу в розвитку сільського господарства.

Такі настрої можуть завдати серйозної шкоди колгоспам, загальмувати розв'язання невідкладних завдань, які поставила партія в галузі сільського господарства.

Не можна цього допустити. Народ не зрозуміє, якщо колгоспи і радгоспи не зможуть розумно використати допомогу, яка подається, якщо вони швидко не приведуть в дію резерви збільшення виробництва продуктів тваринництва.

Тому Центральный Комітет партії і Рада Міністрів СРСР вирішили звернутись до колгоспників і робітників радгоспів, до механізаторів, спеціалістів і вчених, до комуністів і комсомольців, до всіх трудівників села і відверто поговорити про найбільш невідкладні питання дальшого піднесення тваринництва.

Центральний Комітет КПРС і Рада Міністрів СРСР вважають за необхідне насамперед, щоб керівники, всі трудівники кожного колгоспу і радгоспу розробили конкретний план збільшення виробництва м'яса, молока та інших тваринницьких продуктів з врахуванням нових можливостей, створених тепер.

В основу цього плану повинно бути покладено розв'язання завдання — взяти перший рубіж у виробництві м'яса, виробити 75 центнерів м'яса на 100 гектарів орної землі і 16 центнерів на 100 гектарів інших угідь. А тим господарствам, які вже досягли цього рівня, необхідно йти далі, до другого і третього етапів — виробляти по 100 і 150 центнерів м'яса на сто гектарів орної землі.

Що значить мати конкретний план збільшення виробництва м'яса? Це означає, що керівники колгоспів і радгоспів, працівники виробничих управлінь разом з колгоспниками і робітниками радгоспів повинні глибоко розібратися у можливостях господарства, намітити, що треба буде зробити в липні, серпні і дальших місяцях цього року, що треба зробити в 1963 році. Необхідно розрахувати, в який час буде взято перший рубіж у виробництві м'яса, тобто по 75 центнерів на 100 гектарів орної землі і 16 центнерів на сто гектарів інших угідь, яке максимальне поголів'я худоби можна відгодувати в нинішньому і в наступному році, скільки для цього буде потрібно і яких кормів, встановити, хто конкретно відповідає за виробництво кормів. Працівникам сільського господарства слід твердо пам'ятати, що розрахунки по тваринництву можуть бути реальними лише в тому разі, якщо кожний колгосп і радгосп матиме в достатку корми.

Дешеві корми і механізація трудовитких робіт у тваринництві — основа одержання великої кількості дешевого м'яса і молока. Тільки при наявності достатньої кількості кормів можна забезпечувати зниження собівартості м'яса і молока, збільшувати їх виробництво, підвищувати прибутки колгоспів і радгоспів. Колгоспники і працівники радгоспів повинні зрозуміти, що коли собівартість вироблених ними тваринницьких продуктів залишиться на нинішньому рівні, то навіть найвищі закупочні ціни не дадуть належного ефекту. Треба мати на увазі, що тваринництво в деяких колгоспах перебуває тепер на такому низькому рівні, а затрати праці і кормів на виробництво м'яса такі великі, що вони не покриваються і новими закупочними цінами.

Постає питання, де ж вихід? Його слід шукати тільки на одному шляху — на шляху підвищення продуктивності праці в колгоспах і радгоспах, на шляху одержання дешевих кормів і механізації ферм.

Саме таким шляхом ідуть передові господарства. Нині діючі закупочні ціни відкривають великі можливості колгоспам для одержання високих прибутків від тваринництва. Зрозуміло, що чим нижча собівартість м'яса і молока, тим більший ефект дадуть нові закупочні ціни.

Ось чому Центральный Комітет партії і Рада Міністрів СРСР, звертаючись до вас, трудівників села, кажуть: підвищення закупочних цін не тільки не знімає всієї актуальності боротьби за зниження собівартості тваринницької продукції, а, навпаки, ставить завдання зменшення затрат праці і коштів на центнер м'яса і молока як найбільш важливе і найбільш невідкладне.

У боротьбі за піднесення тваринництва слід краще використати досвід тих колгоспів і радгоспів, які вміло ведуть громадське тваринництво.

Радгосп «Перемога» Василівського району Запорізької області має 63 голови великої рогатої худоби на сто гектарів сільськогосподарських угідь і рік у рік збільшує виробництво м'яса і молока. В результаті того, що худобу тут утримують на дешевому кукурудзяному силосі, широко застосовують механізацію на фермах, собівартість одного центнера молока становила в 1961 році тільки 6 карбованців 88 копійок, а здавальна ціна 10 карбованців 60 копійок. Радгосп одержав на кожному центнері молока близько 4 карбованців прибутку, а в цілому тваринництво дало господарству 153 тисячі карбованців прибутку.

Радгосп «Кубанець» Тимашевського району Краснодарського краю на сто гектарів орної землі виробив у минулому році 209 центнерів свинини при собівартості 60 карбованців 10 копійок за центнер приросту ваги. У радгоспі «Гигант» Ростовської області собівартість центнера приросту ваги свинини становила 62 карбованці 44 копійки.

У колгоспі «Україна» Дунаєвського району Хмельницької області добре організовано відгодування великої рогатої худоби. Виробництво м'яса на 100 гектарів сільськогосподарських угідь становило в 1961 році

близько 60 центнерів (у забійній вазі), а собівартість центнера приросту ваги була 65 карбованців 32 копійки. У цьому році за п'ять місяців колгосп відгодував і продав державі 1.440 бичків з середньою вагою близько 280 кілограмів кожний.

Можна навести подібні приклади і по інших районах країни. Центральный Комітет КПРС і Рада Міністрів СРСР вважають, що при нових закупочних цінах у кожній зоні країни можна мати рентабельне тваринництво, виробляти більше м'яса і молока. Але для цього треба повніше використати всі можливості, які мають колгоспи і радгоспи.

Що є головним у боротьбі за збільшення виробництва м'яса і молока і зниження собівартості цих продуктів?

Центральний Комітет КПРС і Рада Міністрів СРСР вже не раз вказували, що головне в тваринництві — це корми. Будуть корми — буде і худоба, буде і м'ясо і молоко. Про це говорить і приклад передових господарств.

Колгосп села Калиновки Курської області в минулому році одержав по 76 центнерів м'яса в забійній вазі на сто гектарів орної землі і по 17 центнерів на сто гектарів інших угідь. У цьому році колгосп виробить по 91 центнеру м'яса на сто гектарів орної землі і по 19 центнерів на сто гектарів інших угідь. На сто гектарів землі у минулому році було вироблено 527 центнерів молока. В цьому році колгосп виробить 575 центнерів молока на сто гектарів сільськогосподарських угідь.

Цих успіхів досягнуто насамперед тому, що колгосп за рахунок посівів кукурудзи, цукрових буряків та інших цінних культур має в достатку корми. В цьому році колгосп відвів 20 процентів орної землі під кукурудзу, посіяв на корм худобі 248 гектарів цукрових буряків, 60 гектарів моркви, 256 гектарів кормових бобів. Горох в артілі займає 322 гектари. Колгоспники борються за врожай зеленої маси кукурудзи з качанами 700 центнерів з гектара, цукрових буряків — 350 центнерів, моркви — 270 центнерів, кормових бобів — 24 центнери зерна з гектара. Це дасть змогу одержати з кожного гектара, зайнятого кормовими культурами, не менш як 9—9,5 тисячі кормових одиниць.

Нам треба так поставити справу, щоб у кожному колгоспі і радгоспі рахували, скільки кормових одиниць одержує господарство з гектара орної землі, яка культура дає найбільшу кількість кормів на вкладену працю. Тільки при такому підході можна гідно оцінити значення кукурудзи, цукрових буряків, гороху та інших цінних культур, які становлять справжнє багатство колгоспів і радгоспів.

Трудівники села добре попрацювали нинішньої весни. Перетворюючи в життя рішення безрезневого Пленуму ЦК КПРС, багато колгоспів і радгоспів переглянули структуру посівних площ, наполегливо ліквідували наслідки травоплілля.

Кукурудзою в нинішньому році зайнято в країні понад 34 мільйони гектарів — на 10,7 мільйона гектарів більше, ніж у минулому році. На площі 8 мільйонів 590 тисяч гектарів кукурудза вирощується на зерно. На корм худобі посіяно 2 мільйони 680 тисяч гектарів цукрових буряків — у 2,2 раза більше, ніж у 1961 році. Посіяно 4,5 мільйона гектарів гороху і понад 700 тисяч гектарів бобів.

Це, звичайно, добре. Але само по собі розширення посівних площ ще не розв'язує завдання нагромадження достатньої кількості кормів. Можна посіяти багато кукурудзи, але коли врожай її буде 100—120 центнерів силосної маси з гектара, як це мало місце у минулі роки в ряді областей, то не можна розраховувати на достаток кормів. Тому вирощування високих урожаїв кукурудзи з качанами, цукрових буряків, моркви, гороху, кормових бобів є тепер одним з найважливіших завдань у кожному колгоспі і радгоспі. Партійним організаціям, керівникам господарств, спеціалістам слід добре попрацювати з людьми, щоб всі колгоспники і колгоспниці, всі робітники і робітниці радгоспів зрозуміли, що швидке піднесення тваринництва залежить насамперед від збільшення виробництва зерна, одержання високих урожаїв кукурудзи, цукрових буряків, бобових та інших культур.

На зональних нарадах працівників сільського господарства наводились розрахунки потреб кормів для досягнення намічених рубежів у виробництві тваринницьких продуктів. Тепер розрахунки по збільшенню виробництва кормів слід практично здійснити в кожному господарстві.

У більшості районів країни складаються сприятливі умови для одержання високих урожаїв кукурудзи, цукрових буряків та інших культур. При добрій роботі можна не тільки забезпечити потреби худоби в кормах на зиму, але й створити як мінімум півторарічний запас кормів.

Щоб виростити високий урожай, треба наполегливо,

(Закінчення на 2-й стор.)

З В Е Р Н Е Н Н Я

Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу і Ради Міністрів СРСР

(Закінчення).

напружено працювати, добре організувати догляд за посівами, насамперед за кукурудзою і цукровими буряками. Треба ліквідувати знеосібку на цій важливій ділянці колгоспного і радгоспного виробництва. Кожний гектар кукурудзи і цукрових буряків повинен мати дбайливого господаря. Всі посіви цих цінних культур важливо закріпити за механізаторами, старанно організувати міжрядний обробіток посівів.

Центральний Комітет КПРС і Рада Міністрів СРСР рекомендують колгоспам і радгоспам розробити систему додаткової оплати праці за одержання високих урожаїв цих культур. Маючи в достатку кукурудз'яний силос і цукрові буряки, колгоспи і радгоспи зможуть привести в дію великі резерви збільшення виробництва тваринницької продукції. Центральному Комітету партії і Раді Міністрів СРСР вважають необхідним звернути увагу сільських комуністів і комсомольців, усіх колгоспників і робітників радгоспів на ці можливості.

Насамперед, треба наполегливо йти по шляху розвитку свинарства. Свиня — скороспіла тварина. Можна дуже швидко одержати потрібну для відгодівлі кількість поросят. Колгоспи і радгоспи України, Білорусії, прибалтійських республік, районів Північного Кавказу, центрально-чорноземних і центральних областей, Сибіру та інших районів Російської Федерації мають багатий досвід свинарства. Справа честі трудівників цих районів боротися за те, щоб відгодувати і продати державі як мінімум одну свиню вагою приблизно 100 кілограмів на один—два гектари орної землі.

Передові господарства успішно розв'язують це завдання. Колгоспи Гребінківського району Київської області, наприклад, у цьому році потроять виробництво свинини. За рік вони відгодують 28.000 свиней — одну свиню на кожний гектар орної землі. Виробництво свинини на сто гектарів орної землі в колгоспах району становитиме 67,8 центнера в забійній вазі.

Важливим резервом збільшення виробництва м'яса є інтенсивна відгодівля великої рогатої худоби, а також ширший розвиток птахівництва. В усіх зонах країни є сприятливі умови і можливості для розвитку цих високопродуктивних галузей господарства.

Колгоспи і радгоспи нечорноземної зони Російської Федерації, Лісостепу і Полісся України, Білоруської РСР, прибалтійських республік мають сприятливі природні і господарські умови для розведення високопродуктивних м'ясо-вовняних і романівських овець. Але за останні роки увагу до цієї галузі ослаблено, в багатьох колгоспах і радгоспах, особливо Ярославської, Пермської, Свердловської, Московської і Ленінградської областей та деяких інших, допущено різке скорочення поголів'я овець, виробництво баранини, вовни, овчини. У деяких колгоспах і радгоспах вівчарські ферми ліквідовано.

Тут, як і в ряді інших районів, багато керівників і спеціалістів неправильно вважають, що висока зораність земель заважає розвитку вівчарства, помилково виходять з того, що розводити овець можна тільки при наявності великих площ природних пасовищ.

Тимчасом досвід наукових закладів і практика передових господарств переконливо показують, що розширення посівів високоврожайних культур — кукурудзи, цукрових буряків, гороху, кормових бобів — є надійною основою, створює необхідні умови для різкого збільшення поголів'я овець, виробництва продукції вівчарства.

Досвід передових колгоспів і радгоспів показує, що при переході до силосного типу годівлі на основі використання кукурудзи, бобових та інших культур висока зораність земель, яка має місце в ряді областей, не є перешкодою для успішного розвитку вівчарства. В колгоспі «Страна Советов» і радгоспі «Степной» Алтайського краю, колгоспі «Россия» і радгоспі «Советское руно» Ставропольського краю, в колгоспі імені Тімірязєва Воронежської області та інших господарствах успішно згодовується вівцям до 5—7 центнерів кукурудзяного і кукурудзяно-бобового силосу на 1 голову за рік. Це дає можливість збільшувати поголів'я овець. Колгосп «Страна Советов», наприклад, має понад десять тисяч овець. На кінець нинішнього року в колгоспі на гектар орної землі буде одна вівця.

Великим резервом збільшення виробництва м'яса, молока та інших продуктів повинен стати розвиток тваринництва у радгоспах і колгоспах цільних районів. На першому етапі перед цільними господарствами ставилось головне завдання — освоїти цілину і дати країні дешеве зерно. Але тепер не можна вести на цілині тільки зернове господарство. Поряд із збільшенням виробництва зерна тут повинно швидко розвиватись тваринництво. Однорічний напрям у розвитку господарства може завдати серйозної шкоди виробництву, а країна недоотримуватиме велику кількість продуктів тваринництва. Тут є можливість виробляти багато яловичини, свинини, баранини, м'яса, птиці.

ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР вважають ненормальним і недопустимим, що виробництво м'яса і молока в радгоспах і колгоспах Цільного краю порівняно з 1955 роком збільшилося в 1961 році лише на 11 процентів, а порівняно з 1960 роком навіть скоротилося. Поголів'я овець у радгоспах і колгоспах краю за минулий рік зменшилося на 49 тисяч голів. Із 642 радгоспів 113 господарств не мають овець.

А тим часом передові господарства поряд з іншими видами худоби успішно розвивають вівчарство, одержують від цієї галузі високі прибутки. Радгосп «Самарський», створений у 1954 році, має близько 40 тис. гектарів орної землі. На початок року тут було понад 20 тисяч овець. Прибуток від вівчарства за 1961 рік становив 50 тисяч карбованців.

Треба старанно продумати в кожному господарстві, при яких кормах і при яких раціонах в даній зоні можна одержати найдешевшу яловичину, свинину, баранину, м'ясо птиці. Економічно обгрунтовані раціональні годівлі тварин повинні стати азбукою в тваринництві. Передова практика і досвід, нагромаджені нашими науково-дослідними інститутами, дослідними станціями, опор-

но-показовими господарствами в різних зонах країни, показують той шлях, по якому повинні йти колгоспи і радгоспи. Швидко зростання виробництва м'яса і зниження його собівартості можливі при максимальному використанні в раціоні кукурудзи, цукрових буряків, бобових культур.

У зоні Лісостепу і Полісся Української РСР, наприклад, добрі результати одержано при інтенсивному вирощуванні і дальшій відгодівлі свиней (від 4 до 7—8 місяців) на раціонах, де головну частку займають цукрові буряки і силосовані качани кукурудзи, морква, зелена маса бобових культур. У колгоспі «Зоря комунізму» Хорольського району Полтавської області в 1961 році було відгодовано 6.713 свиней. Середній добовий приріст ваги за весь період їх відгодівлі становив 460 грамів, а собівартість центнера приросту ваги 48 карбованців 20 копійок. Для відгодівлі свиней широко використовується комбінований силос, в який входить 60 процентів кукурудзи молочно-воскової стиглості, 25—30 процентів цукрових буряків, до 10 процентів зеленої маси бобових культур.

В науково-дослідному інституті тваринництва Лісостепу і Полісся УРСР при відгодівлі свиней на раціонах, які містять 43 проценти (за поживністю) цукрових буряків, середній добовий приріст ваги однієї голови свиней дорівнював 540 грам при затраті 4,4 кормових одиниць на кілограм приросту ваги. Собівартість центнера приросту ваги становила близько 42 карбованців.

ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР звертаються до керівників колгоспів і радгоспів, вчених, спеціалістів, працівників виробничих управлінь із закликом у кожному господарстві розробити науково обгрунтовані й економічно вигідні норми годівлі худоби, які б дали змогу одержувати більше продукції при меншій її собівартості.

Колгоспи і радгоспи насамперед повинні вивчити досвід господарств, які рентабельно, на високому рівні ведуть тваринництво, рік у рік збільшують виробництво м'яса і молока. Треба добре знати, з чого складається собівартість центнера яловичини, баранини, свинини, молока, собівартість м'яса птиці і яєць.

Цим питанням поряд з директорами радгоспів, головами колгоспів, спеціалістами повинні глибоко зайнятись і нести відповідальність за впровадження передових методів ведення тваринництва виробничі управліня. Вони покликані вивчати досвід кращих господарств області, республіки і на основі досвіду передових колгоспів і радгоспів навчати кожного працівника, навчати керівників колгоспів і радгоспів більш прогресивних методів організації виробництва, а не йти наосліп. Кращі показники передових колгоспів і радгоспів повинні стати опорою, прикладом для всіх.

Центральний Комітет КПРС і Рада Міністрів СРСР звертають своє слово до вчених, які працюють в галузі сільського господарства. Ваш обов'язок, товариші вчені, разом з усіма трудівниками села, наполегливо боротися за розв'язання завдань збільшення виробництва м'яса і молока, розробляти і рекомендувати колгоспам наукові основи ведення сільського господарства, створювати нові сорти рослин і породи тварин, конструювати нові машини, вдосконалювати агротехніку і технологію сільськогосподарського виробництва, робити все для того, щоб зростала продуктивність праці у колгоспах і радгоспах. Вчений повинен не тільки рекомендувати свої досягнення, але й наполегливо впроваджувати їх у виробництво. Це вимагає від учених більш тісного зв'язку з колгоспами і радгоспами. Поля і ферми — найкраща лабораторія вченого.

Тепер, коли у нас нагромаджено багатий передовий досвід в усіх галузях сільського господарства, першорядного значення набуває впровадження найкращих прийомів і зразків праці у колгоспне і радгоспне виробництво.

У цьому напрямі слід розгорнути серйозну організаційну роботу. Міністерство сільського господарства СРСР повинно краще керувати науково-дослідними інститутами і дослідними станціями, знати, які питання розробляють вчені, брати найцінніші відкриття і досягнення, рекомендувати їх виробничим управлінням для впровадження в колгоспи і радгоспи.

Виробничі управління, діставши такі рекомендації, зобов'язані впроваджувати їх у практику колгоспів і

радгоспів. А головне при цьому — підібрати людей, навчити їх на кращих прикладах і організаційно допомогти в застосуванні нового.

У нас багато чудових механізаторів, які вміло використовують техніку, вдосконалюють машини і технологію виробництва, прокладають шляхи до найбільш високої продуктивності праці. Їх досвід покликаний узагальнювати і впроваджувати виробничі управління і органи «Союзсільгосптехніки».

Керівники «Союзсільгосптехніки» повинні систематично розробляти для виробничих управлінь рекомендації по застосуванню машин та механізмів у сільськогосподарському виробництві, кращому використанню техніки.

Партійні організації, виробничі управління повинні здійснювати постійний контроль за впровадженням у виробництво наукових досягнень і передових методів праці.

Велику роботу треба провести в колгоспах і радгоспах по будівництву і механізації ферм. Важливо не упустили літній час, сприятливий для будівництва приміщень і розгортання механізації трудовітських процесів у тваринництві.

Дорогі товариші!

Радянські люди добре знають і цінують величезну роботу, яку проводить партія по піднесенню сільського господарства. Наш народ розуміє, з якою наполегливістю передові трудівники села борються за збільшення виробництва зерна, бавовни, цукрових буряків, м'яса, молока та інших продуктів. Але те, що зроблено в галузі сільського господарства, ще далеко недостатньо. Потрібні дальші героїчні зусилля колгоспників і колгоспниць, робітників і робітниць радгоспів, голів колгоспів і директорів радгоспів, спеціалістів, працівників виробничих управлінь для того, щоб у короткі строки піднести виробництво продуктів сільського господарства на той рівень, якого вимагає сучасний розвиток нашої країни.

ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР закликають партійні організації розгорнути велику організаційську роботу, спрямовану на збільшення виробництва м'яса, молока та інших продуктів і тваринництва. Після того, як гри участі колгоспників і робітників радгоспів, спеціалістів і вчених у кожному колгоспі і радгоспі буде розроблено заходи по збільшенню виробництва м'яса і молока, їх слід обговорити на партійних і комсомольських зборах, на загальних зборах колгоспників і робітників радгоспів.

Потім заходи колгоспів і радгоспів доцільно розглянути і затвердити на радах виробничих колгоспів-радгоспів управлінь. Глибоко продумані і обгрунтовані заходи по збільшенню виробництва кормів, механізації трудовітських робіт у тваринництві, зростання на цій основі виробництва м'яса і молока повинні стати головним у господарській діяльності колгоспів і радгоспів, у змаганні колгоспників і робітників радгоспів. Виконання цих заходів матиме вирішальне значення при оцінці результатів діяльності колгоспів і радгоспів, їх керівників і спеціалістів.

Потім заходи колгоспів і радгоспів доцільно розглянути і затвердити на радах виробничих колгоспів-радгоспів управлінь. Глибоко продумані і обгрунтовані заходи по збільшенню виробництва кормів, механізації трудовітських робіт у тваринництві, зростання на цій основі виробництва м'яса і молока повинні стати головним у господарській діяльності колгоспів і радгоспів, у змаганні колгоспників і робітників радгоспів. Виконання цих заходів матиме вирішальне значення при оцінці результатів діяльності колгоспів і радгоспів, їх керівників і спеціалістів.

Дорогі товариші, комуністи і комсомольці, всі трудівники сільського господарства! Центральному Комітету КПРС і Раді Міністрів СРСР звертаються до вас в найбільш відповідальний період сільськогосподарського року. В ряді районів країни вже провадиться збирання врожаю і заготівлі хліба. Великого напруження вимагають й інші сільськогосподарські роботи. В цих умовах тим важливіше не втратити кермо управління тваринництвом, пам'ятати, що так само, як і збільшення виробництва зерна, зростання виробництва м'яса і молока є найбільш ударною ділянкою комуністичного будівництва. Тому вже тепер треба подбати про те, щоб добре підготуватись до змінливі худоби, більше заготовити кормів, створити ширшу базу для розвитку тваринництва в 1963 році.

З повною свідомістю своєї відповідальності перед партією і народом трудівники сільського господарства своєю самовідданою працею повинні забезпечити таке зростання виробництва продуктів тваринництва, яке б дало змогу повністю задовольнити потреби населення в м'ясі і молоці. Розв'язавши це завдання, колгоспники і працівники радгоспів внесуть великий вклад у будівництво комунізму.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ
КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ
РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

РАДА МІНІСТРІВ
СОЮЗУ
РСР

МЕХАНІЗАТОРИ ВЧАТЬСЯ

ШІРОКО стеляться колгоспні поля суботцівської сілгоспартії імені Леніна. І вдень і вночі гуркують на нивах трактори. Механізатори не тільки успішно ведуть польові роботи. Вони разом з тим оволодівають знаннями, поєднуючи працю з навчанням.

У тракторній бригаді Миколи Борідченка навчається більше п'ятої частини механізаторів. У вечірній школі сільської молоді здобувають середню освіту брати Дзюбенки — Іван та Микола, брати Дорохови — Анатолій та Іван. Успішно вчаться десятикласники Василь Генатєв і Леонід Делістянов.

А брат Леонід — Микола недовзі одержить диплом техника-механіка. Він заочно закінчує Кіровоград-

ський технікум механізації сільського господарства. Механізатори бригади М. Борідченка, розуміючи всю складність своїх завдань, уміло поєднують польові роботи з складанням екзаменів. У ці дні, коли обробіток міжрядь просапних, а особливо кукурудзи, вимагає великих зусиль, вони не послаблюють творчої

напруги на основній ділянці роботи. Микола Лисенко, наприклад, здає екзамен за 11-й клас. А у вільні від екзаменів дні він сідає за трактор і при нормі 22 гектарів обробляє 25—27 гектарів кукурудзи. Іван Котельников — учень 10-го класу вечірньої школи, в період здачі екзаменів протягом

десяти чотирьох змін провісив на полі. Він обробив 113 гектарів качанистої. Нове все владніще входить у життя сільських трудівників. Навчання членів тракторної бригади М. Борідченка — це одне яскраве підтвердження цьому.

А. КУМАНСЬКИЙ.
Знам'янський район.

Подвиг комсомольця

УКАЗОМ Президії Верховної Ради СРСР за мужність і самовідданість, виявлені при затриманні небезпечних злочинців, молодшого сержанта міліції Ю. І. Кузьміна нагороджено медаллю «За відвагу».

...Юрій Кузьмін у складі патрульної варті Автозаводського районного відділення міліції міста Горько-

го брав участь в затриманні групи озброєних злочинців.

Під час виконання завдання один із злочинців поранив 24-річного комсомольця Ю. Кузьміна з вогнепальної зброї. Сходячи кров'ю, перемагаючи біль, сміливістю, однак, затримав бандита і доставив його у відділення міліції. Звідси в

тяжкому стані Ю. Кузьмін було відправлено в лікарню, де тепер він перебуває на лікуванні.

Ю. Кузьмін служить в органах міліції з 1958 року. За відмінну службу по охороні громадського порядку йому не раз вносили подяку.

Сьогодні ми закінчуємо публікувати розповідь П. О. Баннікова, який пройшов слашний шлях від бійця парашутно-десантних військ в буремні роки війни до майстра спорту СРСР. Банніков працює командиром парашутної ланки при Кіровоградському аероклубі. Він — учасник і переможець багатьох республіканських і всесоюзних змагань, вихователь сотень парашутистів-спортсменів. Розповідь подається в літературному записі нашого позаштатного кореспондента Миколи Галиченка. Попередні розділи розповіді опубліковані в «Молодому комуністі» за 10, 13 та 15 червня цього року.

КІНЕЦЬ війни застав мене в Білорусії. Почалися післявоєнні солдатські будні. На фронті я набув досвіду в стрибках з парашутом, і в 1947 році уже був виділений як один з кращих парашутистів з'єднання на перший післявоєнний парад в Тушино. В уявленні сьогоднішньої молоді повітряні паради, звичайно, бувають з участю новітньої авіаційної і парашутної техніки. Вони дивують численними номерами.

Післявоєнний парад мав інший вигляд. Літаки, що брали в ньому участь, прибули буквально з фронту з латками на фюзеляжах, вздовж яких можна було бачити білі, червоні зірочки, що означали кількість збитих ворожих літаків і розтрощених батарей. Бували парашутисти, які брали участь в масових стрибках з парашутом військових зразків, в основному — фронтовики. Це була воїстину демонстрація авіаційної міцності народу-переможця.

А через рік мене зараховують у групу військового випробування парашутистів нової конструкції у стрибках з нових швидкісних транспортних літаків. Нашу групу тоді очолювали відомі парашутисти-випробувачі Василь Романюк і Анатолій Доронін. І хоч випробування були ризикованими, а нова техніка таїла багато незвіданого і несподіваного — все пройшло благополучно. За ці випробування міністр оборони виніс нам подяку.

Демобілізувавшись з Радянської Армії, я прийшов у Кіровоградський аероклуб інструктором-парашутистом. Сто чотири стрибки, які були тоді на мою рахунок, я вважав достатніми для початку спортивного шляху. Але, як виявилось опісля, цього було дуже мало. Довелось серйозно зайнятися вивченням

теорії стрибків з парашутом і разом з тим дуже хотілося навчитися літати.

Одного разу попросив начальника аероклубу включити мене в групу спортсменів-льотчиків. Відмінно знаючи мое прихильне ставлення до авіації, він охоче дав згоду. Рік впертої роботи інструктором у поєднанні з наполегливим навчанням дали свої наслідки. У 1951 році я провів перший самостійний політ.

Після цього я вже сам вивозив спортсменів на стрибки.

Раніше з-за багатьох причин у мене не було можливості помірятися силами з спортсменами-парашутистами. Невдовзі трапилась така нагода на республіканських змаганнях. Тоді у впертій спортивній боротьбі зайняв друге місце по точності приземлення і одержав першу спортивну нагороду: диплом другого ступеня і жетон.

Трохи пізніше в складі збірної команди України пощастило захищати спортивну честь республіки на всесоюзних змаганнях. Змагався з майстрами шовкового куполу, можна сказати, світлими парашутного спорту — Василем Романюком, Павлом Старцінком і Оленою Владимирською. І хоч у змаганнях зайняв далеко не перше місце, зате набув певного досвіду участі в змаганнях союзного значення.

ВІДОДІ я стаю учасником багатьох обласних, республіканських і всесоюзних змагань, в яких приходять успіхи за успіхом. Після того, як мені вдалось виконати норматив майстра спорту, в 1954 році на повітряному параді в Тушино мені вручили значок і свідоцтво майстра спорту СРСР.

Найбільший успіх приніс 1955 р. Мене включають до складу збірної команди. (Закінчення на 4-й стор.)

ВСЮДИ ЗАПАЛ КОМСОМОЛЬСЬКИЙ

ТРАВЕНЬ почався яскравими дощами. Хлібороби спочатку раділи, адже рілля була сухою і черствою. Але потім дощі так зачастили, що стала під загрозою сімба качанистої. А її нинішнього року в дорожницькій артілі імені Леніна вирощують на 1300 гектарах.

І тоді механізатори вирішили боротися з примхами природи, використовувати кожну погожу годину. Справжніми засівачами учільнення строків сімби виступили комсомольці. Між іншим, у колгоспі немає жодного агрегату, на якому не працювала б молодь, комсомолія. Мабуть, тому й поїв «королеви полів» було завершено успішно.

Тепер йде обробіток сходи. Ми біля агрегату Бориса Зозулі. Очі хлопців випромінюють радість. Техніка працює справно, норма перевищується. А чи не найголовніше — нещодавно Бориса прийнято кандидатом у члени славної ленінської партії. Його щиро поздоровили ланковий механізованої ланки Василь Мішніченко, тракторист Олександр Ковальчук і кращий механізатор артілі Федір Трохимович Довгань. Тепле слово друзів підбадьорює Бориса.

Потім ми йдемо до колгоспних будівельників. Зараз вони споруджують ко-

ривник, будинок механізаторів, дитячий садок. Цього року буде збудовано також лазню і зерносклад. І тут, на кожному об'єкті, відчувається комсомольський вогник. Його запалюють Василь Баландя, який на третій день після демобілізації з лав Радянської Армії вступив у бригаду, Василь Довганенко — капітан колгоспної футбольної команди (торік футболісти зайняли перше місце в районі), Анатолій Чорний, Павло Бугаєнко, Володимир Ковальчук.

Дорожницька артілі впевнено веде перед серед колгоспів району по виробництву м'яса. І в цьому не мала заслуга комсомольців селян Якова Марущака, скотарів Віктора та Анатолія Котиків, Володимира Марущака, Миколи Рябенського та інших.

Всього в артілі сімдесят чотири комсомольці. — І всі вони працюють добре, половина — вчать секретар комітету комсомолу Валентин Зубко. — Наші ряди зростають. Нещодавно організація поповнилась дванадцятьма чоловіками.

Молоді трудівники колгоспу докладають всіх сил, щоб наблизити комуністичне майбуття.

І. КОТОВСЬКИЙ, наш позаштатний кореспондент, Вільшанський район.

„Дружба — навіки“

ПІД таким заголовком Державне видавництво політичної літератури випустило брошуру. Воєна містить промову товариша М. С. Хрущова на мітингу радянсько-кубинської молоді в Кремлі 2 червня 1962 року.

(ТАРС)

Студентське конструкторське

ВІДМІННО вчиться і працювати на благо любовної Батьківщини — ось девіз молодих ентузіастів, що працюють в студентському проектно-конструкторському бюро Донецького політехнічного інституту. Вони вже передали на завод і будови близько двадцяти робочих проектів.

За кресленнями студентів реконструйовано електричний мостовий кран на заводі «Азовсталь». Набагато полегшує працю людей оригінальний переносний кран для опоряджувальних робіт у житловому будівництві. СІКБ допомогло вченим Інституту створити вдосконалений прилад, який точно і швидко визначає марку вулля.

У п'яти відділах конструкторського бюро виконуються і складні роботи. За проектом студентів у Донецьку будується промислова база шляхово-мостового тресту. Тут уже почав давати продукцію асфальтно-бетонний завод, який повністю забезпечить роботи по ремонту шляхів і тротуарів обласного центру. Закінчується котельня, споруджуються механічні майстерні та інші об'єкти. Студенти, що склали проект, проходили на цій же будові виробничу практику.

„Я КОМУНІСТ, СПРАВЖНІЙ КОМУНІСТ“

(18 червня—80 років з дня народження Г. М. Дмитрова)

ІМ'Я Георгія Михайловича Дмитрова (1882 — 1949), видатного діяча болгарського і міжнародного комуністичного руху, стало для трудящих всього світу символом непогаснулої вірності марксизму-ленінізму.

П'ятнадцятирічним юнаком став він на шлях революції, і з того часу все його життя було присвячене беззавітній боротьбі за народні інтереси, проти фашизму і війни.

В 1909 році Дмитров стає членом ЦК партії «тісних» соціалістів («тісників»). Велика Жовтнева соціалістична революція в Росії була палко зустріта партією «тісників», перетворену в 1919 році в Комуністичну партію Болгарії, яка увійшла в Комуністичний Інтернаціонал. В 1921 році Дмитров приїхав в Москву як делегат від БКП на III конгрес Комінтерну. Тут його обирають членом Виконкому Комінтерну. На конгресі Дмитров вперше зустрівся з В. І. Леніним. Разом з В. Коларовим Г. Дмитров в 1923 році очолив вересневий антифашистський повстання в Болгарії.

Одна з найяскравіших сторінок біографії Г. Дмитрова — його мужня боротьба на провокаційному Лейпцігському процесі (1933), інсценуваному німецькими фашистами проти комуністів. Полум'яний трибуни, Г. Дмитров з безпри-

ладним героїзмом і чудовою майстерністю перетворив свій захист в політичну битву комунізму проти фашизму і блискуче виграв її. Завдяки могутнім виступам трудящих всього світу і заступництву Радянського Союзу Г. Дмитров був визволений і в 1934 році прибув в СРСР.

Г. Дмитров як Генеральний секретар Виконкому Комінтерну провів велику роботу по зміцненню комуністичних партій. Одночасно він керує боротьбою болгарських комуністів за визволення країни. З ініціативи Дмитрова в 1942 році в Болгарії був створений Вітчизняний фронт, під прапором якого згуртувались всі демократичні сили країни і у вересні 1944 року була проведена народна революція.

Повернувшись після 22-річної відсутності на рідну землю, Дмитров керував будівництвом нової Болгарії, розробляв важливі теоретичні проблеми народно-демократичного ладу, як нової форми переходу від капіталізму до соціалізму.

В братній сім'ї народів соціалістичних країн трудящі Народної Республіки Болгарії під керівництвом вихованої Г. Дмитровим БКП з ентузіазмом трудяться в ім'я будівництва соціалізму і комунізму в своїй країні. Героїчне життя Г. Дмитрова служить запальною прикладом для всіх борців, за справу миру і демократії, за комунізм.

28 березня 1962 року в «Молодому комуністі» була надрукована кореспонденція «Де ж принципіальність?», в якій йшлося про незадовільну політико-виховну роботу серед студентів Кіровоградського педінституту.

Кореспонденція обговорювалась на засіданні партійного комітету інституту. Виступ газети про необхідність посилення політико-виховної роботи серед студентів визнано вірним, своєчасним. Колектив викладачів інституту і громадські організації проводять значну культурно-масову роботу серед студентської молоді, але не завжди досягається бажаний результат.

Хибує організаційська робота. Зокрема, 8 березня 1962 року чергування дружинників IV курсу українського відділу проходило слабо і тому мав місце куліганський вчинок.

Партбюро вказало комітету комсомолу (секретар А. Ніцой) на необхідність посилення контролю і допомоги факультетським, курсовим і груповим бюро в організації політико-виховної і культурно-масової роботи. Парторгів факультетів тт. Волкова, Ніколаєнко і Белявіна зобов'язано разом з факультетськими бюро комсомолу спланувати роботу і провести ряд заходів по поліпшенню політико-виховної роботи.

Під час обговорення кореспонденції з'ясовано, що в ній допущені деякі неточності.

У Центральному Комітеті КП України

Про лист колгоспників колгоспу імені Леніна Таращанського району Київської області

КОЛГОСПНИКИ колгоспу імені Леніна Таращанського району Київської області, відповідаючи на рішення партії і уряду про підвищення закупочних цін на худобу і птицю, прийняли зобов'язання — виробити в цьому році по 101,8 цнт. м'яса в забійній вазі на кожні сто гектарів сільськогосподарських угідь проти 75 цнт., що планувалось виробити раніше, і дати додатково 1688 центнерів м'яса. За рахунок підвищення закупочних цін зростуть грошові доходи колгоспу, підвищиться оплата праці колгоспників, розширяться будівництво та механізація трудомістких процесів на фермах.

Через газету «Радянська Україна» колгоспники артілі імені Леніна звернулися з закликом до всіх колгоспників і працівників радгоспів України якнайповніше використати нові великі можливості, — що відкрилися його продуктивності. Вони закликають привести в дію всі резерви, які є в кожному господарстві з тим, щоб уже в цьому році виробити і продати державі м'яса і молока значно більше, ніж намічалось раніше складеними планами і зобов'язаннями.

Центральний Комітет КП України схвалив патріотичну ініціативу колгоспників колгоспу імені Леніна Таращанського району Київської області, які взяли підвищені зобов'язання і борються за те, щоб значно збільшити виробництво і продаж державі м'яса і м'яса порівняно з тим, що було намічено планом на 1962 рік.

Зобов'язано обкоми і райкоми партії, облвиконкоми і райвиконкоми, Міністерство виробництва і заготівель сільськогосподарських продуктів, територіальні виробничі колгоспно-радгоспні управління обговорити звернення таращанців на зборах колгоспників і працівників радгоспів, поліпшити організаційську роботу серед людей, спрямовуючи її на те, щоб у цьому році не тільки виконати, а й значно перевиконати соціалістичні зобов'язання по виробництву і плану продажу державі м'яса, молока та інших продуктів, створити умови для крутого піднесення тваринництва в наступному 1963 році.

М. ШОЛОХОВ — ЧЕРНІГІВСЬКИМ ШКОЛЯРАМ

Чернігів, (РАТАУ). Учні Чернігівської середньої школи № 8 мають добрих друзів у школі-інтернаті станиці Вешенської на Дону. Торік вихованці інтернату приймали у себе дітей з Полісся. Тоді юні чернігівці передали для Михайла Шолохова книги Михайла Коцюбинського з автографом дочки письменника Ярини Михайлівни Коцюбинської.

Тепер на берегах Десни тепло зустріли школярів з Дону. Сюди приїхав кращий у Вешенській школі-інтернаті клас — дев'ятий. Від свого земляка Михайла Шолохова він привіз у подарунок чернігівським друзям томики «Тихого Дону» з написом:

«Восьмій середній школі міста Черчігова — дорогим молодим чернігівцям та їх учителям з найкращими почуттями і побажаннями всього добро».

М. Шолохов. Станиця Вешенська. 4 червня 1962 року. Українські школярі показали гостям з Дону рідне місто. А потім разом з ними вирушили на могилу Т. Г. Шевченка в аКнів.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» 17 червня 1962 р. 3 стор.

(Закінчення).

парашутистів країни для підготовки до міжнародних змагань, що проходили в місті Саранську. Тоді я встановив два всесоюзних і світових рекорди: в комбінованих стрибках з висоти шість тисяч метрів і в групових на точність приземлення з висоти тисячу метрів. Восени того ж року на всесоюзних змаганнях в Москві увійшов до першої трійки, зайнявши друге місце з багатоборства. Тренування по підготовці до міжнародних змагань проводилися за складною програмою. Сюди входила загальна фізична підготовка: ходіння на лижах, ковзанах, кросі, плавання. Ми оволодівали технікою висотних, зтяжних стрибків, стрибків на точність приземлення, кризь хмар, вночі... До речі, до складу збірної команди входив тоді і нині тренер наших космонавтів Микола Костянтинович.

На той час я хоч вже і досконало володів технікою вільного падіння, але не обходилося і без курйозів. Вони підстерігають парашутиста на кожному кроці. Треба володіти миттєвою реакцією, вміння швидко зорієнтуватися, щоб прийняти безпомилкове рішення в польоті. Парашутизм — спорт сміливих, і це не просто красиві слова.

Пам'ятаю, був одного разу такий випадок. Стрибаю з висоти шість тисяч метрів з затримкою парашута на вісімдесят секунд в парі з майстром спорту Феліксом Неймарком. При відокремленні від літака включав секундомір, і розпластавшись, лягаю на тверду подушку повітря. Під час зтяжного стрибка я повинен виконати декілька комплексів. Сюди входили горизонтальні вісьмірки, сальто передне і задне. Виконавши першу вісьмірку, дивлюсь на циферблат, стрілка секундоміра показує 15. Почав виконувати задне сальто. Раптом відчуваю праворуч, в місці кріплення ранця запасного парашута — сильний ривок. «Що це?» — промайнула думка.

Виявляється, лопнуло кріплення ранця. Запасний парашут рвонуло вбік. Я втрапив управління і безладно почав перекидатися в правому штопорі. Земля лішла шкереберть. Секундомір разом з запасним парашутом відійшов вбік. Орієнтуватися в часі неможливо, а земля наближається все ближче і ближче...

Стараюся не втрачати спокою, з великим трудом виходжу із штопора, намагаюся глянути на секундомір, і знову зриваюся в штопор. Врешті-решт вдається підтягнути секундомір — залишається п'ять секунд вільного падіння. Площадка приземлення здається настільки вже близько, що можна розпізнати окремі предмети. Рву кільце... Сильний динамічний удар, — і наді мною зависає купол парашута.

«Як шкода, — подумалось. — Пробороздив п'ять кілометрів і не виконав заданого комплексу».

В ПРОВЕДЕНИХ мною 950 стрибках було немало успіхів і невдач. Всіх їх навіть важко перелічити. Та чи й варто. Важливо те, що ці стрибки зміцнили волю, виховали в мені стійкість, принесли майстерність у виконанні складних вправ. Парашутний спорт став для мене справою всього життя. Але найбільшу радість приносить те, що поряд росте гідна зміна, яка примножує славі традиції радянського парашутизму.

За дванадцять років роботи інструктором підготовлено до шестисот парашутистів. З них — біля семидесяти першорядників. Двоє стали майстрами спорту. Це — молоді колгоспники, робітники, студенти, юнаки і дівчата різних професій. Це сотні майже не схожих один на одного характерів. І хоча до кожного з них був потрібний індивідуальний підхід, всіх їх споріднювала одна мета — якнайдосконаліше оволодіти парашутною справою.

А шлях у парашутизм — це не килимом встелена доріжка. Тернистою була вона, наприклад, у техніку цегельного заводу Анатолія Отяна, нині майстра спорту. До нас Анатолій прийшов шістнадцятирічним, фізично слабкорозвинутим юнаком. Днями просиджував на аеродромі, чекаючи, коли йому таки дозволять стрибок. Зовні він не мав якостей парашутиста, але допитлива натура примусила нас звернути на нього увагу. Не обійшлося, правда, і без клопоту. Мати Анатолія «бойкотувала» парашутну справу, не дозволяла юнакові навіть поглядати в той бік, де стрибають. Ми з нею багато разів розмовляли, всіляко переконували, а згодом вона сама стала приїжджати на аеродром, щоб подивитись, як стрибає її Толька. Разом з ним переживала успіхи і невдачі сина.

Анатолій Отян виявився здібним учнем, швидко схоплював все, чому я його вчив. Деякі тактичні прийоми він опісля навіть сам винайшов, став чудовим парашутистом.

Своєрідна робота інструктора. Доводиться працювати з кожним індивідуально: терпеливо розглядати помилки новачків, давати поради, тренувати їх на землі. Та й сам не стоїш на місці — шукаєш нові методи навчання, прийоми наземної і повітряної підготовки. Ось нещодавно колективом нашої ланки був розроблений мій винахід — наземний тренажер-гойдалка. У виготовленні його взяли активну участь льотчики Борис Чижов і Борис Киркін. Вони проводили обчислення, робили креслення, а парашутисти Анатолій Мурзенко і Володимир Лебедев виготовили деталі і змонтували тренажер. Зараз цей винахід запущено одним із заводів у серійне виробництво. Це полегшить і спростить підготовку спортсменів до майбутніх стрибків.

Всі ми — льотчики-інструктори, інструктори-парашутисти щодня прагнемо прищеплювати своїм вихованцям найкращі якості радянського парашутиста. Хочеться, щоб парашутизм — спорт сильних і сміливих — став надбанням якомога більшої кількості допитливої, дерзкої молоді. Адже їй належить майбутнє у встановленні нових рекордів, в освоєнні космічного простору.

Спортивна ХРОНІКА

В ЧИСЛІ НАЙСИЛЬНІШИХ

ФУТБОЛЬНА команда Кіровоградського педагогічного інституту четвертий рік бере участь у змаганнях на першість України серед вищих навчальних закладів. Вона завжди виступає успішно, в безмінним фіналістом.

І в цьому році кировоградці не здали завоюваних позицій. Вони в числі восьми переможців попередніх змагань продовжували боротьбу в фіналі. Ці команди були поділені на дві підгрупи — по 4 і 3 команди.

Нашим землякам довелося «скрестити зброю» з студентами Мелітополя, Харкова і Херсона. Найбільш грізним суперником виявився мелітопольці. Вони чотири рази лавоювали звання чемпіонів республіки і двічі — чемпіонів країни. В цьому році на європейських студентських іграх зайняли п'яте місце. Кіровоградці програли мелітопольцям з мінімальним рахунком — 0:1. У харків'ян вони виграли — 2:1, а у херсонців — 11:0.

Студенти Мелітополя і Кіровограда разом з двома переможцями іншої підгрупи — командами Київського політехнічного і Кременецького педагогічного інститутів — увійшли у фінал республіки. До них підключили збірну студентську команду Молдавської РСР і це одночасно була зона першості Радянського Союзу.

У молдавських студентів наша команда виграє (5:0), у кременецьких (2:1), а киянами зіграла нічию (1:1), а від мелітопольців знову зазнала поразки (0:3). На перше місце в республіці з 8 очками знову вийшли мелітопольські студенти. У кировоградців 5 очок, вони на другому місці. Кияни з чотирма очками на третьому.

В. МИХАЙЛЕНКО.

НІЧИЯ З ПРИЗЕРАМИ УКРАЇНИ

ЗБІРНА ЖІНОЧА команда Кіровограда з ручного м'яча вийшла в Запоріжжя на зустріч з місцевими гандболістками, які є призерами України. В складі команди господарів поля — з майстра спорту. Незважаючи на це, кировоградські спортсменки грали з рівними і закінчили матч нічию з рахунком 3:3.

П. ВАСИЛЕНКО.

НОВИЙ РЕКОРД ГРИГОРІЯ МАНОЙПА

ЧОТИРИСТА кращих спортсменів країни взяли участь в змаганнях з тридцятикілометрового пробігу на приз газети «Труд», який відбувся у Москві. Великого успіху домогся здібний легкоатлет нашої області — член товариства «Авангард» із міста Хрустова Григорій Манойпа. Тридцятикілометр в е т р о в у дистанцію він подолав за одну годину 42 хвилини і 43 секунди. Цей результат краще нормативу першого розряду і є новим рекордом Кіровоградщини.

Є. ШАБАЛІН.

РІДКІСНИЙ ВИПАДОК

У **КНИЖЦІ** англійського пілота-випробувача Г. П. Пауелла «Випробувальний політ» розповідається про такий рідкісний, майже фантастичний випадок. Англійський пілот Стелленд виконував штопор на літаку з відкритою кабіною. Не зумівши вийти з штопору, пілот відстебив прив'язане ремінь і вистригнув із кабіни. Літак, який був у штопорі, після чергового витка опинився під пілотом і буквально «піймав» його в кабіну на повному ходу. Потім літак почав самостійно виходити із штопора. Заявивши своє місце, пілот знову продовжував вести машину.

Традиційними стали спортивні зустрічі між колективом фізкультури Завалівського графітного комбінату Гайворонського району і спортсменами Ульяновського цукрового заводу. Весною цього року в Заваллі проведено товаришескі зустрічі з футболу та баскетболу. А скільки ще цікавих поєдинків готує робітникам нове спортивне літо!

Фото В. АНДРЕЄВА.

І Г Р И ДРУГОГО КОЛА

Федерация футбола країни затвердила календар розіграшу першості серед команд майстрів класу «Б» на друге коло. Перші два матчі кировоградські динамівці проведуть на виїзді — 1 липня в місті Північнодонецьку з «Хіміком», а 7 липня в Горлівці з «Шахтарем». 11 липня «Динамо» на своєму полі зустріне з луганськими спортсменами, а 15 липня кировоградці приймуть авангардівців Чернівців. 21 липня кировоградці грають у Дніпродзержинську з «Дніпровцем».

Цікавою буде зустріч 25 липня, коли динамівці у себе вдома гратимуть з запорізьким «Металургом». 29 липня в Одесі кировоградці зустрінуться з місцевими армівцями. 4 серпня гостями динамівців будуть футболісти херсонського «Маяка». 12 серпня кировоградці грають у Ровно з «Колгоспником», а 18 серпня в Києві з армівцями. 22 серпня динамівці приймають команду «Гіринк» міста Кривого Рога.

Останню зустріч другого кола кировоградці проведуть 26 серпня в Черкасах з «Колгоспником».

ЧИТАЧІ нашої газети Г. Шевченко із с. Нецаївки Компаніївського району, учениця 10 класу Троянської середньої школи Голованівського району Т. Толя та багато інших звернулися до редакції з проханням опублікувати на сторінках «Молодого комунара» пісню «Ой ти, роже».

Задовольняємо ваше прохання, друзі!

ОЙ ТИ, РОЖЬ

Слова А. Пришельца.

Музыка А. Долуханяна.

В поле за околицей,
Там, где ты идешь,
И шумит и клонится
У дороги роже,
Черны очи видели:
Через поле вброд
Там навстречу издали
Паренек идет.

С неба льётся музыка,
Ветерок звенит,
На тропинке узенькой
Встретились они.
Обойти друг друга ли?..
Колоски помнешь!
А глаза, как уголья,
Что там — не поймешь!

Припев:

Ой ты, роже,
Хорошо поешь!

Ты о чем поешь,
Золотая роже?..

Счастье

повстречается —

Мимо не пройдешь.

Ой ты, роже...

Припев.

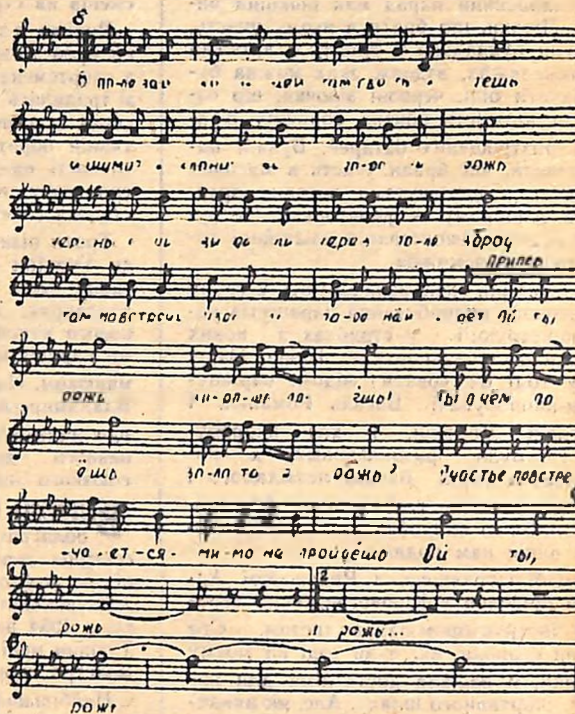
Видно, счастье поровну
Поделил смогли.

Оба в одну сторону,
Обнявшись, пошли.

Роже шумит, качается,
Не видать следа...

Вот ведь как случается
В жизни иногда.

Припев.

КОРОТКО ПРО РІЗНЕ

СОБАКА-ГАЗОВИК

Ось уже шість років вірчарка Кеес знаходиться на службі газової компанії голландського міста Утрехта. Собака нюхом виявляє витік газу в трубопроводах.

Недавно одна датська газова компанія попросила голландців «позичити» їй вірчарку-газовика. За три тижні Кеес виявила 200 випадків витіку газу, приблизно вдвічі перевершивши ефективність найбільш досконалих електронних детекторів.

Дослід здався датським газовим компаніям настільки переконливим, що вони мають намір надалі дуже широко користуватися послугами четвероногих службовців.

ДИМ, ДИМ, ДИМ...

У 1980 році США виробили рекордну кількість сигарет — на кожного американця, включаючи малолітніх, припала в середньому 3821 сигарета, або 11 сигарет в день. Поки що не підраховано, скільки людей в США не курить, тому невідомо число сигарет, яке вживає в середньому курець. Тим паче статистика з гордістю відзначає, що США стоять на першому місці в світі по кількості тютюнового диму на душу населення.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

В КІНОТЕАТРАХ МІСТА

Кінотеатр «Мир». «СИГНАЛИ НАД МІСТОМ». Початок о 10 год. 15 хв. дня. 2 та о 4 год. 15 хв. дня. 6, 8 та о 10 год. 15 хв. вечора.

Кінотеатр імені Держинського. Для дітей. «СТАРОЖИЛ». Початок о 9 год. 30 хв. ранку та 11 год. 15 хв. дня. «БЕЗ-ПРИДАННИЦЯ». Початок о 1 год. 2 год. 45 хв., 4 год. 30 хв. дня. 6 год. 15 хв., 8 год. та 9 год. 45 хв. вечора. На літньому майданчику «УЧИТЕЛЬ ТАНЦІВ». Початок о 9 год. 15 хв. вечора.

Кінотеатр «Сивашець». На літньому майданчику «СВІДОК ОБВИНУВАЧЕННЯ». Початок о 9 год. 20 хв. вечора.

Кінотеатр «Хроніка». Хронікально-документальний фільм «ЗА РАМПОЮ — АМЕРИКА». Демонструється без перерви в 10 год. ранку до 8 год. 30 хв. вечора. Художній фільм «49 ДНІВ». Початок о 9 та 10 год. 50 хв. вечора.

НАША АДРЕСА

м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 38.
Телефони: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.

Газета виходить у середу, п'ятницю і неділю.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова.

БК 00228.

Зам. № 3766.